№ 58. Piątek 11. Marca 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Z powodu większego niebezpieczeństwa wniesienia zarazy bydła rogatego z pogranicznych ces. rosyjskich prowincyi postanowiło Namiestnictwo utrzymaną dotąd u granicy tych prowincyi dziesięciodniową kontumacyę na wprowadzane bydło rogate powiększyć na dwadzieścia dni.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 28. lutego 1864.

Lwów, 10. marca. Dnia wczorajszego wydaną i rozesłaną została z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie część I. rozporządzeń władz krajowych dla Królestwa Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego z roku 1864.

Ta część zawiera:

N. 1. Obwieszczenie krajowej dyrekcyi finansowej z dn. 26. grudnia 1863, o rozpisaniu i poborze na czternastomiesięczny peryod finansowy, od 1. listopada 1863 do końca grudnia 1864, przypadających stałych podatków.

Nr. 2. Obwieszczenie krajowej dyrekcyi finansowej z dn. 2. stycznia 1864, względem wymiaru i poboru podatku zarobkowego i dochodowego, na czternastomiesięczny okres finansowy od dn. 1go listopada 1863 do 31. grudnia 1864 roku.

Nr. 3. Ogłoszenie Namiestnictwa z dn. 11. lutego 1864, względem nagrody za przytrzymanie lub wykrycie dowolnie psujących telegraf.

Wiedeń, 8go marca. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XI. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Tenże zeszyt zawiera:

Nr. 24. Traktat z 14. listopada 1863 r. między Austryą, Francyą, Anglią, Prusami i Rosą względem połączenia Wysp Jońskich z Grecyą.

Zawarty w Londynie dn. 14. listopada 1863, ratyfikowany przez Jego c. k. Apostolską Mość dn. 19. grudnia 1863. Dokumenta ratyfikacyi zostały wymienione w Londynie d. 2. stycznia 1864.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Rozporządzenie c. k. ministerstwa handlu i rolnictwa, tudzież ministerstw wojny, stanu i finansów z 12. lutego 1864, względem stanowienia klaczy krajowych przez eraryalnych ogierów w r. 1864,

ważne w Czechach, Galicyi, Austryi poniżej i powyżej Anizy, w Salcburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Bukowinie, Morawii, Szląsku, Tyrolu, Vorarlbergu i w Istryi.

Stanowienie klaczy krajowych przez eraryalnych ogierów stadniczych ma się odbywać w r. 1864 we wszystkich wyż wymienionych krajach zupełnie podług tych samych postanowień i za złożeniem tych samych tax skoku, jakie ustanowione były w roku 1863 i ogłoszone zostały rozporządzeniem c. k. ministerstwa wojny z 28. stycznia 1863 (Dz. u. p. nr. 18), wydanem w porozumieniu z c. k. ministerstwami stanu, finansów i handlu. Wykluczone są z tego tylko postanowienia względem zaprowadzonego w r. 1863 po raz pierwszy na próbę, ale uznanego za niestosowne i niepodobne w ogóle do przeprowadzenia oddawania certyfikatów przełożonemu miejscowemu lub przełożonemu wydzielonego byłego terytoryum dworskiego do schowania i obliczenia, gdyż przepis ten znosi się na rok 1864, i certyfikaty mają pozostawać znowu jak dawniej w ręku dyrektorów stacyjnych, a partye mają względem odebrania tych certyfikatów i złożenia przynależnych tax skoku, udawać się wyłącznie do dyrektorów stacyjnych.

Baron *Mertens*, m. p. fml.
Lasser, m. p.
Plener, m. p.
Za c. k. ministerstwo handlu:
Kalchberg, m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, 11. marca.

Do *Jener. kor.* piszą ze Lwowa, co zresztą i my także przyznać możemy, że użyte przez rząd środki zaczynają znachodzić już powszechne uznanie; obecny stan odpowiada życzeniu przeważnej znacznie części ludności galicyjskiej, a przesadne doniesienia dzienników zagranicznych, jak w najnowszym czasie dziennika *Patrie*, wywołują w kraju tylko zadziwienie. Ten sam korespondent lwowski donosi, że z Czerniowiec rozeszła się pogłoska, jakoby z Mołdawii miało wkrótce nastąpić lub nastąpiło już nawet wtargnięcie zbrojnych emigrantów polskich; dotąd jednak nie potwierdziła się w niczem ta pogłoska.

Wiener Abendpost z 9go b. m. przyniosła następujące urzędowe wyjaśnienie: „Niektóre dzienniki wiedeńskie przyniosły dziś wiadomość z Krakowa, że redaktorom polskich dzienników politycznych miano zalecić, ażeby niewspominały o środkach zarządzonych ku przeprowadzeniu stanu oblężenia, ażeby przy ogłaszaniu aktów rządu rosyjskiego wstrzymywały się od wszelkich rozumowań i tp. Jesteśmy w stanie podać dokładniej rozporządzenia, jakie wydały władze oblężnicze w Krakowie względem wychodzących tam dzienników politycznych. Zakazano im mianowicie: 1) Rozprawy i krytyki o wszelkich aktach stanu oblężenia, jak n. p. rozłożenie wojsk, aresztacye, rewizye i t. p. 2) Przyjmowanie artykułów, które wychwalają powstanie, podburzają do powstania, lub też namiętnem wyszydzaniem i fałszywem przedstawianiem wypadków w Rosyi mogłyby pobudzać mieszkańców Galicyi do niesienia pomocy swoich współplemieńcom w powstaniu przeciw Rosyi. Co do faktycznego opisywania walk powstańców niewydano żadnego rozkazu.“

Z teatru wojny w Szleswiku podaje *Wiener Abendpost* następujący telegram komendanta 6go korpusu armii, datowany z głównej kwatery korpusu w Veile dnia 8go b. m.: „Dziś zrana o godzinie 6tej przekroczył korpus armii, podzielony na dwie kolumny rzekę Koldingau, i po nader utrudzającym pochodzie o pięć ćwierci mili na południe od Veile uderzyli na kawaleryę nieprzyjacielską, przyczem kapitan hr. Uexküll z jeneralnego sztabu kwatermistrzowskiego odniósł lekką ranę, a porucznik hr. Czernin został ciężko raniony i dostał się w ręce nieprzyjaciół. Strata: kilku ludzi z pułku dragonów Windisch-Graetza. Po odparciu nieprzyjaciela aż do Veile zajęły 3 pułki piechoty, 2 baterye dział i 1 baterya rakietnicza i 2 pułki kawaleryi pozycyę na północ od Veile-Au, ale brygada Nostitza z częścią brygady Gondrecourta i z rezerwą dział pod mojem dowództwem odparły nieprzyjaciela pomimo bardzo silnego stanowiska zwycięzko i stanowczo ku Horicus. Straty nieprzyjaciela znaczne, wiele jeńców. Nasze straty: Poległych i lekko ranionych nie można było jeszcze dokładnie obliczyć; ciężko ranionych dotąd sześćdziesięciu. Z pułku piechoty Króla belgijskiego ranieni: porucznik Rahtlew ciężko, podporucznik Jovanossic lekko; z pułku piechoty W. Księcia Heskiego: porucznik Schadelbauer ciężko, Pochner lekko. Gablenz, fml.

Szleswicki dziennik ustaw z 8. b. m. zawiera obwieszczenie austryacko-pruskich cywilnych komisarzy, podług którego nie będą już kasy publiczne od 1. kwietnia r. b. przyjmować monet duńskich i banknotów kopenhagskich, a natomiast wejdą w kurs: kurant szleswik-holsztyński i twarde talary podług czternastotalarowej i trzydziestej stopy jako prawny środek wypłaty.

W *angielskiej* izbie wyższej zaproponował lord *Derby* na posiedzeniu z 8. b. m. dalsze przedłożenie korespondencyi w sprawie duńskiej, zwłaszcza, że wypadki wojenne przez wkroczenie do Jutlandyi przybrały inny charakter. Earl *Russell* odpowiedział: Przedłożenie aktów jest niestosowne dla toczących się jeszcze układów. Rząd angielski oczekuje odpowiedzi Danii z końcem tego tygodnia; jeżli Dania przyjmie konferencyę, rozpoczną się nowe układy, w przeciwnym razie prowadzone będą dalej kroki nieprzyjacielskie na stopie wojennej. *Shaftesbury* oczekuje oznajmienia stanowczej decyzyi rządu przed Wielkanocą. Na interpelacyę *Ellenborougha* odpowiedział lord *Russell*, że rząd może tymczasowo podać jako podstawę konferencyi tylko całość Danii, którą mocarstwa niemieckie zachować przyrzekły. *Shaftesbury* żąda, ażeby flota angielska obserwowała austryackie okręta wojenne na Bałtyku, na co nadmienia Earl *Russell*, że austryackie okręta mają tylko bronić okrętów kupieckich, a teraz mają także przeszkadzać blokowaniu Elby. *Ellenborough* wyraża się z niedowierzaniem o Austryi, a *Grey* powiada, że przedłożone księgi błękitne są poniżające. Earl *Russell* odpowiada: Rząd zachował sobie zupełną swobodę, działać odrębnie lub z innemi mocarstwami, i niebędzie prowadzić wojny, jeżeli bezpieczeństwo i całość Danii dadzą się w drodze pokoju zabezpieczyć. Flota jest każdego czasu gotową, a okręta Austryi i Prus pewno przeciw niej nie wystąpią. W izbie niższej zaś przyrzekł Lord Palmerston w odpowiedzi na interpelacyę Disraelego, dalsze przedłożenie sprawy duńskiej po ukończeniu układów w sprawie konferencyi, iż prawdopodobnie wkrótce nastąpi.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 9. marca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Najjaśn. Pan* i kilku Arcyksiążąt uczestniczyli wczoraj znowu w polowaniu na krzyki w okolicy Wiednia. — Jej Mość owdowiała Cesarzowa *Karolina Augusta* zwiedzała przedwczoraj urządzony w pałacu w Augarten szpital dla ranionych oficerów we wszystkich oddziałach i pochwalała wszystkie urządzenia.

Minister wojny fml. *Franck* zajmie dziś pomieszkanie swoje w ministerstwie wojny. — O stanie zdrowia kanclerza nadwornego, hrabiego *Forgacha*, ogłoszono wczoraj następujący buletyn: „Noc

spokojna, chociaż zawsze jeszcze brak snu; ból, nabrzmienie dotkniętych wstawów zmniejszają się stopniowo. Wewnętrzne organa zdrowe. Przyspieszenie pulsu jak w ostatnich dniach. W ogóle stan pomyślny."

Francya.

Paryż, 7. marca. *(Różne wiadomości.)* *Memorial diplomatique* twierdzi, iż Jego ces. Wysokość Arcyksiążę Maxymilian zabawi w Paryżu do dnia 11go b. m., poczem uda się do Anglii z dostojną swą małżonką, będącą w pokrewieństwie z Królową Wiktoryą. W Londynie Arcyksięstwo pożegnają się ostatecznie z Królem Leopoldem belgijskim, ojcem Arcyksiężnej i udadzą się wprost do Miramare pod Tryestem, dla przyjęcia deputacyi mexykańskiej. W podróży do Mexyku Jego cesarska Wysokość zawinie do Civitavecchii i uda się do Rzymu, dla odebrania błogosławieństwa Ojca świętego.

La France donosi, iż obozem pod Chalons dowodzić będzie marszałek Mac-Mahon, tak jak w roku przeszłym. W kółkach wojskowych wywołało to niejakie zadziwienie, z powodu, iż dowództwo obozu wypadało w tym roku z kolei na innego marszałka, podobno na marszałka Niel.

Dziennik ten zapewnia, iż wszystkie kwestye odnoszące się do objęcia tronu mexykańskiego, załatwione zostały ostatecznie między Arcyksięciem Maxymilianem a Cesarzem Francuzów. Po nastąpionem przyjęciu korony mexykańskiej Cesarz Jego Mość austryacki jako głowa rodziny zawiadomi o tem inne dwory europejskie, które nowe Cesarstwo niebawem uznają, i posłów swych do Mexyka wyśla.

Według najświeższych wiadomości z Kochinchiny, panowanie Francuzów ustala się w odległym tym kraju. Naczelnik powstańców, który dotąd kraj cały przeciwko Francuzom podżegał, poddać się miał admirałowi La Grandiere. Artykuł dziennika urzędowego w Saigon wychodzącego, zwraca uwagę na wielkie korzyści kolonizacyi Kochinchiny, co było już jednym z projektów najlepiej pomyślanych za nieszczęśliwego Ludwika XVI. Francuzi przyzwyczajają się zwolna do klimatu i w roku bieżącym daleko mniej jest chorób między osadą i kolonią francuzką, jak w roku przeszłym o tej samej porze.

Włochy.

Do *Jen. Kor. austr.* piszą z Turynu pod dniem 5go b. m., iż znany artykuł londyńskiego *Morning Post* największe tam sprawił wrażenie. Z początku sądzono, iż wojna juz przede drzwiami i niebawem wybuchnie. Dziennik urzędowy obawie tej a raczej nadziei wprost nie zaprzeczył, jednak zapewnił, iż chociaż się uśmierzyła, jednak nie ustała. To, co *Morning Post* odsłania, mówi dziennik urzędowy turyński, znanem jest już od trzech miesięcy, bo depesza, w której lord Wodehouse powtarza niektóre słowa p. Bismarka, datowana jest z dnia 12. grudnia przeszłego roku. Stronnictwo umiarkowane. które całości Włoch pragnie, i jedynie na drodze zgody Anglii z Francyą celu swego dopiąć zamyśla, przyjęło artykuł *Morning Post* z radością, sądząc, iż jest zwiastunem tak pożądanego porozumienia się między Anglią a Francyą. Dziś jednak stronnictwo to ogarnęło zwątpienie, i poczyna wątpić, ażeby artykuł ten gazeciarski wyjść miał z pod inspiracyi lorda Palmerstona. Krom zaś stronnictwa umiarkowanego jest we Włoszech inne jeszcze stronnictwo wyżej stojące. dla którego obecny stan rzeczy i w ogóle cała jedność Włoch tylko jest prowizoryum, bo stronnictwo to pragnie wolnych Włoch północnych od Alp do Adryi z stolicą w Florencyi, i nie opiera się wcale na Anglii, chociaż lord Russel nie raz przychylnie się wyraził o przyszłem północno-włoskiem królestwie. Stronnictwu temu artykuł *Morning Post* wcale się nie podobał. — Wiadomość o zaprowadzeniu stanu oblężenia w Galicyi przeraziła nader tak zwane królestwo włoskie. — Emigracya węgierska jest nader czynna. Kossut wydał proklamacyę zachęcającą żołnierzy austryackich do przeniewierstwa, co spełznie na niczem, jak wszystkie podobne poprzednie usiłowania. Stronnictwo ruchu plecie o zrewolucyonowaniu Wenecyi, o napadzie Garibaldego, gdyby zaś wojska austryackie odpierając napad Mincion przekroczyły, natenczas armia regularna reszty dokonać ma.

Niemcy.

Berlin, 6. marca. *(Dalsze prowadzenie wojny z Danią.)* Z głównej kwatery księcia Fryderyka Karola przybył pułkownik Codomier, dowódca artyleryi pruskiej z bardzo ważną misyą. Ma on polecenie przedstawić Królowi, iż szańce Dypelskie nie można zdobyć jeno po długiem formalnem oblężeniu i z ogromną stratą ludzi. Ze względu przeto na ostateczny cel wojny zważyć wypada, czyli tak wielkie ofiary poniesione być mają. Jeżeli Szleswik i Holsztyn w przyszłości przy Danii zostać mają, to byłoby daleko właściwiej przystąpić do oblężenia Fryderycyi, której wzięcie daleko byłoby łatwiejszem i nie tyleby ofiar kosztowało. Szańce zaś Dypelskie na teraz tylko osaczyć by wypadało.

(Konferencye celne. — Mowa Królewicza pruskiego.) Do *Allg. Ztg.* piszą z Mnichowa pod d. 6. marca, że jeneralna konferencya celna ma być ukończona do połowy tego miesiąca, i pełnomocnik bawarski radzca ministeryalny Meixner, powrócił do Mnichowa przed 17. b. m. Nie należy spodziewać się pomyślnego załatwienia konferencyi.

Staatsanzeiger podaje mowę Królewicza pruskiego, którą tenże miał po rozdaniu dekoracyi pod Wensild. — Według telegramu z Berlina z d. 8. b. m. była ona następująca: Jego król. Mość raczył udekorować kilku. Jeżeli dotychczas mało mieliśmy sposobności odszczególnić się w obec nieprzyjaciela, pokazaliśmy przynajmniej, że w nas wszystkich żyje dawny duch pruski, że gotowi jesteśmy uczynić czego po nas oczekują. Przeszło 4 tygodnie stoimy wraz z austryackimi towarzyszami broni w obec nieprzyjaciela.

W takiem wspólnictwie oręża wielkie czyny zostały dawniej dokonane i teraz także ukończymy wojnę szczęśliwie.

W tym duchu wnoszę okrzyk na cześć Najjaśniejszego Króla pruskiego, i jego dostojnego sprzymierzeńca Cesarza austryackiego.

Dania.

(Pozycya armii sprzymierzonej.) Do rozpoznania pozycyi armii sprzymierzonej w północnym Szleswiku i w pogranicznym pasie Jutlandyi mogą służyć następujące wiadomości geograficzne:

Teraźniejsza granica między Jutlandyą a Szleswikiem ciągnie się od Goldyngi, wzdłuż zatoki goldyńskiej, najprzód w kierunku zachodnio-południowym do źródeł rzeki Königsau (Konge Aa) i dalej, pominąwszy kilka zagięć, w jakich terytoryum jutlandzkie rozciąga się ku południowi, idzie wzdłuż tejże rzeczki, która dopiero od Schottburghaus (Skod borghuus) płynie w kierunku północno-zachodnim, a potem w kierunku zachodnio-południowym dąży do morza. Pociągnąwszy linię prostą od Goldyngi do ujścia Königsau. dotknie ona prawie pod Schottburghaus też rzekę (a więc tam. gdzie ona zmienia swój kierunek), i zejdzie się z jej dalszym biegiem. Tej linii odpowiada dawna granica celna między obu krajami. Teraz terytoryum jutlandzkie ciągnie się pomiędzy Goldynga a Schottburghaus na południe po za tę linię, i tworzy z nią trójkąt rozwartokątny. Ten trójkąt jest częścią Jutlandyi zajętą przez dywizyę gwardyi pruskiej. Jenerał Mülbe stoi z głównym korpusem gwardyi w kolonii hernhuckiej Christiansfeld, przy gościńcu z Hadersleben do Goldyngi, w odległości 2 mil od tejże, a $1\frac{1}{2}$ mili od Hadersleben. W Hadersleben znajduje się od pewnego czasu główna kwatera fm. barona Wrangla, austryacki zaś korpus pod wodzą fml. Gablenza, który podobnież zajmuje główną kwaterę w Hadersleben, umieścił według ostatnich doniesień swoją brygadę częścią w Hadersleben, i na południe tegoż w Hoptrup, częścią na linii w kierunku zachodnim, która sięga od Frörup (w kierunku północno-zachodnim względem Christiansfeld) ku południowi na Simmerstedt do Arnlund. Ale straże przednie dywizyi gwardyi pruskiej znajdują się nie tylko na linii na lewo od Goldyngi do Schottburghaus, lecz także na prawo od Goldyngi wzdłuż północnej strony zatoki goldyngskiej na gościńcu do Fryderycyi, gdzie jak wiadomo huzary pruskie zaraz po wkroczeniu do Jutlandyi stoczyły pod Gudsö utarczkę z jazdą duńską. Według *Flensb. Ztg.* posterunki naprzód wysunięte w pozycyi przed Goldynga ciągną się na milę ku północy, a więc w okolicę Alminde, gdzie droga prowadząca z Fryderycyi łączy się z gościńcem idącym z Goldyngi do Veile.

Królestwo Polskie.

(Ukaz o urządzeniu włościan.)
(Ciąg dalszy.)

I. O gruntach, na własność włościan przechodzących i o włościanach, do których niniejszy ukaz rozciąga się.

Art. 5. We wszystkich dobrach prywatnych i instytutowych, jakoteż rządowych, ostatecznie jeszcze według przepisów o oczynszowaniu nie uregulowanych, na własność włościan przechodzą wszystkie dotąd w posiadaniu ich znajdujące się osady, czy to podpadające czy nie podpadające pod moc Najwyższego ukazu z dnia 26. maja (7. czerwca) 1846 r. a w tej liczbie i osady trzech morgów nowopolskiej miary nie dochodzące, bez żadnego ograniczenia co do ich rozległości. Wyjątki od tego przepisu w art. 10 są wyszczególnione.

Osady gromadzkie tam gdzie takowe się znajdują, jako to: domy na pomieszczenie urzędu, szkółki i t. p. a zarazem grunta w użytkowaniu wspólnem włościan zostające, bez udziału w tem użytkowaniu dziedzica, jak naprzykład, wspólne pastwiska także na własność włościan mocą tego ukazu przechodzą.

Art. 6. Prócz tego włościanom nadaje się prawo nabywania na własność, na zasadzie niniejszych przepisów, i te osady pod moc ukazu 26. maja (7. czerwca) 1864 r. podpadające, z których oni użytkowali w chwili wydania onego, chociażby te osady nateraz stały pustkami, lub gdyby, w brew art. 2go rzeczonego ukazu bez zamiany na inne grunta, przeszły w bezpośrednie rozporządzenie dziedziców. Z prośbami o oddanie im rzeczonych osad włościanie udawać się mają właściwą drogą do komisarzy rewirowych lub do komisyi spraw włościańskich. Do zgłaszania się z prawami swojemi do takowych osad naznacza się włościanom trzechletni termin, poczynający się od dnia 3. (15.) kwietnia 1864 r.

Art. 7 Osady opuszczone, o których artykuł 6ty wzmiankuje, a do których włościanie w ciągu oznaczonego terminu z prawami swemi nie zgłoszą się, jak niemniej wszystkie w ogóle grunta, samowolnie po zapadłym ukazie z dnia 26. maja (7. czerwca) 1846 r. włościanom odjęte, do których oni po dzień upływu wspomnionego terminu z prawami swemi się nie zgłosili, będą mogły być wcielone do gruntów dworskich (to jest folwarcznych czyli dziedzica) przepisać się mającym porządkiem.

Art. 8. Jeźli w jakichkolwiekbądź dobrach po zapadnięciu ukazu z dnia 26. maja (7. czerwca) 1846 r. nastąpiła zmiana gruntów włościańskich na dworskie, bez urzędownie stwierdzonej prawnej ugody z włościanami i nie na podstawie ustawy z dnia 24. maja (5. czerwca) 1862 r. o oczynszowaniu z urzędu, a tylko według rozporządzenia dziedzica i w brew przepisom, to włościanie, za zrzeczeniem sie gruntów dworskich, danych im na zamianę, mogą zażądać zwotu i oddania im na własność tych gruntów, jakie posiadali w chwili wydania ukazu z dnia 26. maja (7. czerwca) 1846 roku. Za termin ostateczny do zanoszenia tego rodzaju żądań naznacza sie ten dzień, w którym odczytanym zostanie włościanom projekt tabeli likwidacyjnej przy jej sprawdzeniu.

Art. 9. Razem z gruntem przez każdego włościanina nabytym, przechodzą na własność jego zupełną, wszystkie znajdujące się na tym gruncie mieszkalne i gospodarskie budowle a zarazem inwentarz gruntowy, jako to: bydło, robocze narzedzia i zasiewy.

Art. 10. Z pomiędzy gruntów, w moc niniejszego ukazu na własność włościan przechodzących wyłączaja się: a) osady karczemne, młynarskie, przy cegielniach i kuźniach, przez dziedziców urządzone; b) osady owczarzy, ogrodników i innych sług dworskich, jeśli domostwa przez nich zajmowane, położone są przy dworze dziedzica albo przy folwarku, a nie we wsi; c) osady gajowych, jeśli ich domy mieszkalne znajdują się także nie na wsi, lecz przy dworze, przy folwarku lub w lesie dziedzica; d) gruntu dworskie lub folwarczne, w dzierżawę czasowo włościanom wypuszczone za umowami na piśmie, jeśli grunta te wydzierżawione im zostały razem z budowlami folwarcznemi; e) osady, przed ogłoszeniem niniejszego ukazu przez włościan na zupełną własność nabyte, tam gdzie takowe się znajdują.

Art. 11. Włościanie, nawet po nabyciu przez nich osad na własność, zachowują prawo do tych służebności i użytków, z których dotychczasowo korzystaja na zasadzie tabel prestacyjnych, kontraktów, umów słownych lub zwyczaju, jako to: prawa otrzymywania drzewa na budowle i na opał, zbierania gałęzi, suszu, ściółki, prawa pasania w lasach dziedziców oraz na gruntach dworskich lub folwarcznych.

Jeźli włościanie, w czasie wydania ukazu z dnia 26go maja (7. czerwca) 1846 r., byli w użytkowaniu wszystkich takich służebności lub tylko niektórych z nich, a następnie pozbawieni zostali tego użytkowania, nie w skutek dobrowolnej z niemi ugody urzędownie zatwierdzonej, i nie mocą legalnej decyzyi na zasadzie ustawy z dnia 24go maja (5. czerwca) 1862 r. o oczynszowaniu z urzędu zapadłej; to prawo włościan do tych służebności i użytków przywraca się w poprzedniej swej rozciągłości i w tym sposobie, w jakim korzystali z niego przed zapadnięciem ukazu z dnia 26. maja (7. czerwca) 1846 r.

Art. 12. Prawo włościan do wspomnionych powyzej (art. 11.) służebności i użytków nie inaczej może być uchwalone, jak tylko za zobopólną zgodą dziedzica z włościanami, przepisanym porządkiem stwierdzoną, lub też na żądanie samego dziedzica, atoli pod koniecznym warunkiem stosownego za nie wynagrodzenia włościan przez dziedzica. Przypadki, w których uchylenie służebności na żądanie dziedzica dopuszczonem być może, i przepisy co do sposobu wyrachowania przypadającego włościanom wynagrodzenia, osobnem prawem postanowione zostaną.

Art. 13. W dobrach rządowych ostatecznie uregulowanych i w dobrach najmiłościwiej rozdarowanych (na zasadzie postanowienia z dnia 4. (16.) października 1835 r.) na własność włościan przechodzą wszystkie grunta z rozporządzenia rządu obecnie im wydzielone, oraz zachowują się im wszystkie służebności i użytki, z których dotychczas korzystają.

Art. 14. Prawo własności gruntów, z wyjątkami artykułem 10. objętemi, nadaje się niniejszym ukazem wszystkim w ogóle włościanom posiadającym osady, do jakiegoby rodzaju włościan oni nie należeli, (to jest: kolonistom, kmieciom, rolnikom, półrolnikom, ogrodnikom, komornikom, zagrodnikom itp.) bez różnicy tytułu, w moc którego osadę posiedli, (to jest: czy to na zasadzie zatwierdzonych przez rząd tabel powinności, czy też na zasadzie wykazów według prawa z dnia 24. maja (5. czerwca) 1862 r. o oczynszowaniu z urzędu sporządzonych, czy podług tabel prestacyjnych, czy według przywilejów lub kontraktów na piśmie lub ustnie zawartych, terminowych lub bezterminowych, lub nakoniec bez kontraktów w moc przyjętego jedynie zwyczaju), tudzież bez względu na rodzaj odbywanych przez nich powinności, (to jest czynszu, pieniężnego okupu, ustanowionego ukazem z dnia 4. (16.) maja 1861 roku, osepów, danin, pańszczyzn, lub też połączonych różnorodnych powinności itp.). (D. c. n.)

Kronika.

(Wykaz aresztowanych). W lutym 1864, odstawiono do c. k. dyrekcyi policyi we Lwowie 850 aresztowanych, z tych oddano sądom 111 osób, policya ukarała jako sąd 29 osób, a według przepisów policyjnych 710 osób. Odesłano szubpasem 72 osób, a 25 kobiet umieszczono w szpitalu. Sstosunkowe mała była liczba aresztowanych w tym miesiącu co pochodzi ztąd, że oddziały powstańcze w Królestwie Polskiem zostały zredukowane do bardzo małych rozmiarów, a zatem do Galicyi nie chronią się już tak wielkie zastępy jak w roku zeszłym.

(Do statystyki przestępstw kryminalnych w Galicyi). W c. k. sądzie obwodowym w Czerniowcach skazano w roku słonecznym 1863, za gwałtowne targnięcie się na osoby urzędowe 2 mężczyzn ob. gr. dys. wieśniacy, pisać i czytać nieum. posiad. mały majątek. Za gwałtowny napad na cudzą własność 2? mężczyzn ob. gr. dys. wieśniacy, czytać i pisać nieum. bez majątku 5, z małym maj. 17. Za niebezpieczne pogróżki 1 kobietę ob. gr. dys wieśn. bez maj. Za morderstwo: 2 męż. ob. łac. 1, gr. dys. 1; wieśn. 1, czeladnik 1; nieum. czytać i pisać 1, umiej. 1, obadwa bez maj., za zbrodnie powtórnie ukarany 1. Za dzieciobójstwo: 2 dziewic ob. gr. kat., czytać i pisać nieum. Za zabójstwo: 10 mężc., 1 kob.; ob. łac. 1, gr dys. 10, wyrob. 4, włośc. 7 czytać i pisać nieum. 11, bez maj. 10 za zbrod. już kar. 1 (niżej 20 l. 1, od 20 do 24 l. 2). Za podrzucenie dziecka: 1 męż ob. gr. kat, wyrob. czyt. i pis. nieum. Za ciężkie obrażenie ciała: 56 męż., 2 kob. (między temi niżej 20 l. 11, od 20 do 24 l. 11); ob. łac. 2, gr. kat. 9, gr. dys. 47, wyrobników 22, służących 3, czeladników 3, włościan 29, przemysłowiec 1, czyt i pis. nieum. 50, bez maj. 48, z małym maj 10, już kar. za zbrodnie 3. Za kradzież: 205 męż, 17 kob.; ob łac. 19, gr. kat. 16, gr dys. 171, ewan. 2, izr. 13; wyrob. 102, służ. 35, czelad. 7, włoś. 49, przemysłowców 8, urzęd. 1; czytać i pisać nieum. 215, umiej, 7; bez maj 196, z małym maj. 26, już za zbrod. kar. 61. Za sprzeniewierzenie: 2 męż., ob. gr. dys. przemysłowiec 1, urzędnik 1, obadwa czytać i pisać umiej., z małym maj., już ponownie za zbrod. kar. 1. Za rabunek: 13 męż. (między temi 3 niżej 20 l.), ob. gr. kat. 1., gr. dys. 12; wyrobników 6, włościan 7, czytać i pisać nieum. 12, umiej. 1, już kar. za zbrodnie 2. Za oszustwo: 9 męż., 6 kob. ob. łac., 1 gr. kat. 3, gr. dys. 8, izr. 3; wyrobników i sług 8, włoś. 3, przem. 2, urzęd 2, czytać i pisać nieum. 10, umiej 3, z wyż. wykształceniem 2; bez maj. 12, z małym maj. 3. Za zbiegowiska: 6 męż., grec dys. czytać i pisać nieum. 5, bez maj. 5. Za zabójstwo przez niedbałość: 1 gr. dys. z wyższem wykształc. majętny. Za bankructwo z lekkomyślności: 1 izr. przemysłowiec. Za lichwę: 3 izr. z małym mająt. Suma: 333 męż., 29 kob.; ob. łac. 24. gr. kat. 32, dys. 283, ewang. 3, i r. 21, bez zatrud. 6; wyrob. 136, służących 43, czelad. 11, włościan 147, przemysł. 14, artysta 1, urzęd. 4, czytać i pisać nieum. 341, umiej. 18, z wyższem wykszt 3, bez. maj. 295, z małym maj. 66, majętny 1. Wszyscy krajowcy. Już kar za zbrod. 69.

W r. 1862: 334 męż., 42 kob. W c. k. sądach powiatowych w okręgu c. k. prokuratoryi państwa w Czerniowcach ukarano w 1863 r. 138 męż., 41 kob. W r. 1862: 58 męż., 11 kobiet.

Pod względem politycznym Bukowina należy do najspokojniejszych krajów koronnych. Uderzająca jest liczba zabójstw i wypadków ciężkiego obrażenia ciała, które jednak tłumaczy niski stan oświaty części ludności; mniejsza jest jednak liczba zbrodni w tym roku. Stósunkowo mała liczba karanych powtórnie dowodzi, że ta prowincya ma mało zbrodniarzy z rzemiosła, i zbrodnie były powiększej części popełniane w skutek rozmaitych chwilowych uniesień.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Żółkiew, 24. lutego. W I. połowie b. m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:									
	Magierów		Rawa		Sokal		Uhnow		Żółkiew	
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c	zł.	c.	zł.	c.
	waluty austryackiej									
Mec pszenicy	2	50	2	70	2	18	2	40	3	.
„ żyta	1	50	1	40	1	19	1	25	1	50
„ jęczmienia . . .	1	.	1	40	1	11	1	15	1	40
„ owsa	1		1	.	1	6	1		1	.
„ hreczki	1	50	1	80	1	27	2		1	50
„ kukurudzy . . .	.				.	.	.	.	.	.
„ kartofli	.	50	.	40		43	.	40	.	40
Cetnar siana	1	50	1	50	2	35	.	.	1	80
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.		.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	6	.	5	50	5	20	9	.
„ „ miękkiego	4	.	5		5	60	4	10	6	40
Funt mięsa wołowego		8	.	10	.	12	.	10	.	11
Mas okowity . . .	.	38	.	48	.	48	.	45	.	45

Ostatnia poczta.

Czerniowce, 9. marca. Wniosek wydziału krajowego względem ofiarowania 500 złr. z funduszu krajowego na fundacyę Gabienza, przyjęty został z okrzykami na cześć armii.

Berlin, 9. marca. Z Goldyngi z 8. b. m. donoszą: Pruska dywizya gwardyi z Następca tronu i marszałkiem Wranglem posunęła się dziś aż do Sönderskoogl; Duńczycy zostali odparci aż do Frydercyi, i zabrano im 180 jeńców. Strata Prusaków wynosi 20 ranionych i 2 poległych. Austryacy ciągną ku Veile.

Berlin, 9. marca. Z Kopenhagi donoszą z 7. b. m.: Prezydent gabinetu oświadczył w swojej mowie do wyborców, że będzie walczyć stale za samoistność państwa, za utrzymanie połączenia Danii ze Szleswikiem, i że nigdy nie zezwoli na rozwiązanie tego węzła.

Mnichów, 9. marca. Jego Mość Król zachorował dziś przed południem, a o godzinie 4 wydany został następujący buletyn: Jego Mość Król cierpi na rozciągającą się szeroko różę na lewej połowie piersi, i skutkiem tego znajduje się Najjaś. Pan w niebezpiecznym stanie. — W stolicy powszechne przerażenie.

Drezno, 9. marca. Dzisiejszy *Drezd. Journ.* donosi: Posiedzenie sejmu związkowego zostało odłożone na sobotę dla słabości jednego z posłów i dla niedostatecznej instrukcyi.

Haga, 9. marca. Jej Mość Królowa odjechała z córkami, z powodu słabości Króla wirtemberskiego do Sztuttgardy. Radzca prowincyonalny Cremers w Grönningen mianowany został ministrem spraw zagranicznych.

Warszawa, 9. marca. *Dzień. Powsz.* donosi: Zaraz po ogłoszeniu w Warszawie najmiłościwszych ukazów o urządzeniu włościan rozesłani zostali kuryerzy na wszystkie krańce kraju dla podania najwyższej woli do wiadomości powszechnej. Wczoraj otrzymano następujące depesze telegraficzne:

Radomsk. O godzinie 6tej wczoraj odczytano manifest. Odprawiono nabożeństwo. Mieszkańcy na łaskę Monarchy odpowiedzieli wielolicznemi okrzykami: „Niech żyje Cesarz i Król Alexander II.“

Piotrków. Manifest odczytano o godzinie $5^1/_2$ w obec wszystkich mieszkańców miasta. Huczne „vivat“ kilkakrotnie się powtarzało. Nabożeństwo skończyło się o godzinie $6^1/_4$. Lud jest wesoły. Muzyka grała hymn, a okrzyki „hura“ długi czas nie ustawały. Całe miasto jest uiluminowane.

Dziś odczytane będzie obwieszczenie Namiestnika w Wilanowie w obecności dziesięciu zwołanych gmin.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. marca.

Hotel George: PP. Bogdański Edw., z Zabłotca. — Gansberg Fr., c. k. porucz., z Drohowyża.

Hotel europejski: Krukowiecki Felix, z Budzanowa. — Bogusz Grac, z Dusanowa. — Rojewski Konst., z Nowegosioła.

Hotel angielski: Hr. Karnicki Teod., z Wołczuch. — Lanery Henryk, z Prusinowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. marca.

PP.: Stefanowicz Kaj., do Bojan. — Lewicki Ludwik. — Hr. Keller E., c. r. senator, do Petersburga. — Br. Schaudicz Max, c. r. radzca koleg., do Krakowa. — Wiśniewski Wik., dd Strzelisk. — Rubczyński Alf., do Stanina. Kruszewski Max., do Lublina.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. marca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 322.58	+ 6.4	79 6	połud.-zach.	mi.	pochmurno
2. god. po poł.	323.01	+13.4	52.7	zachodni	„	„
10. god. wiecz.	324.36	+ 9.4	77.9	„	sł.	„

T E A T R.

Dziś teatr polski: „**Szatan gry**,“ komedyo-dramat w 5 aktach z francuzkiego. Benefis pani *Teofili Nowakowskiej*.

Jutro po raz otsatni w kursie zimowym: „**Dinobra**,“ wielka opera w 5 aktach na dochód spiewaczki opery pani *Eliz. Feldhaus*.

Kurs lwowski.

Dnia 10. marca.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	62	5	67
Dukat cesarski	„ „	5	64	5	70
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	79	9	83
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	85	1	87
Talar pruski	„ „	1	78	1	80
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	72	50	73	20
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	76	11	76	83
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	88	71	63
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	79	08	79	73
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	196	25	197	75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 10. marca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	71	[illegible]
5% pożyczka narodowa	79	[illegible]
Losy z 1860 roku	91	[illegible]
Akcye banku wiedeńskiego	771	[illegible]
„ „ kredytowego	178	[illegible]
Londyn, 10 funtów szterlingów	119	[illegible]
Dukat pojedyńczy	5	[illegible]
Srebro	118	[illegible]

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. marca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	66.40	66.60
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	96.25	96.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	79 40	79.60
od kwiet. do paźd. po 5%	79.50	79.70
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	71.30	71.50
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71.30	71.50
dtto. po $4^1/_2$%	62.50	63.—
dtto. „ 4%	55.50	56.—
dtto. „ 3%	42.—	42.50
dtto. „ $2^1/_2$%	35.50	37.—
dtto. „ 1%	14.10	14.20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	141.25	141.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	136.50	137.50
Przez. do wyl. z r. 1854	89.25	89.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	91.20	91.30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.75	93.—
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	66.50	67.—
„ $4^1/_2$%	62.50	63.—
„ 4%	55.—	55.50
„ $3^1/_2$%	49.—	49.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2^1/_2$%	56.—	58.—
„ $2^1/_4$%	51.—	52.—
„ 2%	46.—	47.—
„ $1^3/_4$%	40.25	40.75
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ $4^1/_2$%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	86.—	86.50
Wyż. Aust. i Salcb.	84.50	85.—
Czech	92.50	93.25
Morawii	93.50	95.—
Szląska	88.50	89.—
Styryi	87.—	87.50
Tyrolu	—.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	87.—	89.—
Węgier	73.25	74.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem.	71.50	72.25
Kroacyi i Slawonii	74.50	75.—
Galicyi	70.75	71.25
Siedmiogrodu	70.25	71.
Bukowina	70.25	71.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.25	71.75
Lomb. wen. poż. z r. 1859	93.—	—.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
„ 4%	58.50	59.—
„ $3^1/_2$%	—.—	—.—
„ 3%	58.50	59.—
„ $2^1/_2$%	—.—	—.—
„ 2%	29.—	30.—
„ $1^3/_4$%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	26.—	27.—
„ $2^1/_2$% „ 100 „	20.—	22.—
„ $2^1/_4$% „ 100 „	19.50	20.—
„ 2% „ 100 „	17.50	18 —
„ $1^3/_4$% „ 100 „	15.50	16.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	771.—	772.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	178.10	178.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	6 5.—	617.—
Póln. kol. po 1000 zł. m. k.	1756.—	1758.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	190.—	190 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	132.—	132.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	124.75	125.25
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	245.—	246.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	196.75	197 25
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	30.—	40.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	80.—	85.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	685.—	695.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	240.—	244.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	143.—	148 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	431.—	432.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	218.—	220.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	387.—	390.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	460.—	470.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	265.—	270.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	152.75	153.25

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	101.25	101.75
przeznaczone do los. po 5%	90.—	90.50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.—	86.20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	71.75	72.75

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.50	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	93.—	93.25
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	85.75	86.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	119.25	119.75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	119 —	119.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.75	93.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.—	81.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	96.—	98.—
Lloyda za 100 zł.	89.—	89.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	96.75	97.25
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	77.50	78.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.50	99.—

6. Losy.

(za sztukę)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.50	[illegible]
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	87.—	[illegible]
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	—.—	[illegible]
„ „ po 50 zł. m. k.	49.—	[illegible]
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	29.—	[illegible]
Esterhazego po 40 zł. m. k.	91.—	[illegible]
Salma „ 40 „ „	31.25	[illegible]
Palfiego „ 40 „ „	32.25	[illegible]
Clarego „ 40 „ „	31.25	[illegible]
St. Genois „ 40 „ „	29.—	[illegible]
Windischgrätza 20 zł. „	19.—	[illegible]
Waldsteina 20 „	19.25	[illegible]
Keglevicha 10 „	15.—	[illegible]

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	[illegible]
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101.50	[illegible]
Berlin za 100 tal.	—.—	[illegible]
Wrocław za 100 tal.	—.—	[illegible]
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	101.60	[illegible]
Genua za 100 lir. piem.	—.—	[illegible]
Hamburg za 100 M. B.	90.25	[illegible]
Lipsk za 100 tal.	—.—	[illegible]
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	[illegible]
Londyn za 10 ft. szt.	119 65	[illegible]
Lugdun za 100 fr.	—.	[illegible]
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	[illegible]
Marsylia za 100 fr.	—.—	[illegible]
Paryż za 100 fr.	47.25	[illegible]
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	[illegible]
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	[illegible]
Wenecya za 100zł. w. a	—.—	[illegible]

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	[illegible]
Konstantynopol za 100 piast. tur.		[illegible]

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.72	[illegible]
dtto. pełnej wagi	5.72	[illegible]
Korona	16.55	[illegible]
20frankówka	9.56	[illegible]
Rosyjski imperyał	9.85	[illegible]
Talar związkowy	$1.78^1/_2$	[illegible]
Srebro	118.75	[illegible]
Kurs korony w c. k. kasach 13zł.		[illegible]

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rzadwej.